

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenšču (Knabenseminar.) — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za označila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Izredno rohnenje nemškutarjev.

Nemškutarji in nemčurji začeli so, zlasti na slovenskem Štajerskem, rohneti in divjati. To pa zelo izredno in zdivjano. Uzrokov je mnogo. Eden izmed njih je, ker so bili na Kranjskem pri volitvah v Ljubljani in drugih mestih in trgih tepeni, njihov glavač Vestenek pa naglo v Gradec prestavljen ter je nedavno v Ljubljani še obsojen bil. Za slovo iz Ljubljane je namreč zvečer 15. maja s svojimi prijatelji jedel in pil potem obdan od štirih c. k. profesorjev in enega c. k. uradnika šel v kasino črne kave pit. Bilo je uže polnoči proč. Vstopivši slišijo, kako se sodnijski praktikant Lapajne in stari trgovec Bučar mirno za mizo sedeč slovenski pogovarjata. Ko Vestenek in tovarši to slišijo, jim kar vkipi nemčursko srce, se zakadijo v gosta in jima prepovedo slovenski govoriti. Slovenščino pa psujejo: Sausprache (svinjski jezik), Bauernsprache itd. Napadena govorita pa dalje slovenski. Sedaj pristopi Vestenek in reče Lapajnetu: „Sie Wicht, soll ich mir die Unehre anthun, Ihnen in's Gesicht zu spucken, t. j. Vi ničvrednež, ali naj se onečastim s tem, da Vam v lice pljunem? Lapajne mu zavrne, da bi Vestenek morebiti obžaloval, ako bi kaj takega storil. Slovenca ostaneta za mizo in ne rečeta nič več. Vestenek in njegovi kulturonošci pa odidejo. Zaradi žaljenja časti je tožil Lapajne in c. k. sodnik, g. Franc Čuček, doma iz Viša v Slov. goricah, je dne 14. junija obsodil Vesteneka na 40 fl. globe ali 8 dni zapora. Pri obravnavi bili so omenjeni tovarši zaslišani: profesor Gartenbauer (doma iz gornje Avstrije, materialist in maloverec) profesor Adamek (ponemčen Čeh, maloverec, je učencem razlagal, da sv. Peter ni bil nikoli v Rimu) profesor Proft, profesor Binder (nemški Dunajčan, maloverec in je zaradi tega bil uže grajan.) Vsi ti so potrdili, kar je Vestenek govoril, izrazili svoje zaničevanje Slovencev ter rekli, da jih veseli, če slovenski ne umejo, ter se čutijo razžaljeni, ako kdo vpričo njih slovenski govori. Takšni so ti „kulturonošci“ takšne profesorje moramo slovenski

davkoplačilci hraniti, takšnim ljudem svojo deco v odgojo izročevati? To je res žalostno in žaljivo za nas! No, pa kranjski Slovenci se tako uspešno branijo, da se utegnejo nemčurske takšne svojati kmalu znebiti.

Pri nas na Štajerskem bodemo bržčas več dela imeli, preden tukajšnjim nemčurjem grebene porežemo in nepotrebne nemške „kulturonošce“ odpravimo in na njihovo mesto domačinov dobimo. Kakor da bi čutili, da jim prihaja smrtna ura, razsajajo in divjajo, kakor da bi obsedeni bili. Psujejo po novinah, rogovilijo med ljudstvom, obrekujejo narodnjake, zasramujejo poslance, podmitavajo volilce in zastopnike, da si v raznih zastopih večino še ohranijo. Snujejo „Schulvereine“ in dne 19. junija so si v Ptuj naročili nekov „Deutscher Verein“ iz Gradca, da podkrepijo baje v nevarnosti nabajajoče se nemštvo. V gostilnici g. Muršeca, so najprvle jedli in pili potem pa govorili in psovali na slovenstvo, kakor smo še malokdaj čuli. Kaj podobnega je le v „Cillier Zeitung“ brati, ki n. pr. v št. 49. Slovincem očita, da se ne čutimo kot prave Avstrijance, da hočemo Avstrijo razdreti in se od skupne države odcepiti. (Kolika laž, kolika nesramnost!) No, podrobneje nam opišejo shod Nemcev in nemčurjev v Ptuj naši ptujski prijatelji. Omenimo le, da so se pravi Nemci precej po strani držali. Govorili so večjidel sami slovenski odpadniki: Breznik, Strafela, Mihelič, Duhač. Grof Wurmbrand ni hotel, dr. Forregger ni mogel priti, ker je železnico zamudil. Prizanašaje nemškim vzdihljajem grofa Ignacija Attemsa in Salburga, omenimo najnesramnejšega telegrama, kojega je slovenski odpadnik dr. Glantschnigg iz Celja poslal: pravi, da so slovenske šole zavodi, kder se trapeži ali buteljni odgojajo ter da želi šletno šolanje le, ako se z nja pomočjo ponemčuje! Naposled še navajamo telegram, v katerem 8 nemških profesorjev mariborskih izrazuje svoje odobravanje ovega ščuarskega shoda! Jih imena so: Lang, K. Neupauer, Eug. Neubauer, Spiller, Nagele, Britto,

Knobloch, Jettmar. Pristopila sta še sodnijski pristav in srbski odpadnik Ivečič in jud dr. Borges.

Kaj pomeni vse to? Samo ob sebi malo! Kajti peščica 150 pivcev v g. Murščeveji dvorani bi nas ne brigala veliko, ako bi to, kar je govorila, ondi ostajalo. Ali ovih možakov namen je večji: oni so upijali skozi okna, oni iznemirjajo nemško prebivalstvo, strašijo vladno in hočejo tako zabraniti, da Slovenci kot jim ravnopravni državljani ne dobimo, kar nam je po državnih postavah itak zagotovljeno. Oni hočejo slovenščini pot v urade in šole še na dalje zapreti. Ta namen, zlasti pa iznemirjenje in ščuvanje poštenih Nemcev, med nami stanujočih, dosežejo tem laglje, ker imajo vse dunajske liberalne časopise na razpolago in vrhu njih še „Tagespost“, „Marburger“ in „Cillier Zeitung“. To dajemo svojim prijateljem pomisliti!

Ob konci opozorujemo slovensko občestvo na spodnjem Štajerskem na list, ki v nemškem jeziku sedaj uže 3. mesec izbaja v Mariboru po 2krat v tednu. Ime mu je: „Südsteirische Post“. Osnovani so ga slovenski in nemški vrlo zvesti avstrijski domoljubi vzajemno. Namen mu je: napotiti porazumljenje Slovencev s pravimi in pravicoljubnimi, poštenimi Nemci, bivaječimi po naših mestih, trgih, gradovih na podlagi pravice. Vsled tega je prisiljen odpadnikom, nemškutarjem stopati na prste in se upirati ščuvarskemu, veri, narodu in cesarstvu nevarnemu, rovanju znanih listov: „Tagespost“, „Cillier“ in „Marburger Zeitung“. V kratkem času svojega obstanka je novi list se hrabro obnašal in začel vedno več tal pridobivati. Želeti mu je vsestranske podpore. Kdor vè, kako liberalni listi nemško prebivalstvo pri nas zapeljujejo in ščuvajo, ta bo vedel oceniti dobroto in po trebo novega podjetja pa tudi njegovega podpiranja. Pisava mu je vseskozi morna in dostojna. Kdor ne utegne večjih listov brati ali kdor ne more za nje mnogo denarjev trošiti (Tagespost stane na leto blizu 20 fl. in Grazer Volksblatt 20 fl.), temu svetujemo tudi ta list. On priobčuje vse novosti, vse uradbenske izjave iz Grazer-Ztg. zadevajoče Spod. Štajer, sejme, premembe pri duhovnikih, uradnikih, učiteljih, kurze, dražbe itd. tako, da ustreza županom, trgovcem itd., ki si lahko mnogo denarja prihranijo, koje sedaj za velike in tuje liste živčujejo. Vrhu tega donaja zanimive uvodne članke, zvesto sestavljeni politični ogled, mnogo dopisov, povesti iz domače zgodovine itd. smešnice, in je okičan vselej s kako podobo imenitne osebe, mesta, dogodka sedanjih časov. Bodi toraj ovo domoljubno podjetje dobro priporočeno! „Südsteirische Post“ velja s poštnino vred na mesec 60 kr. na četrt leta 1 fl. 70 kr. na pol leta 3 fl. 40 kr. Adresa se napravi: Administration der „Südsteirischen Post“, Marburg. List je v mnogovrstnem oziru potreben, zato ga naj obilni naročniki podpirajo. Želimo srečnega uspeha!

Gospodarske stvari.

Čebelarški shod v Šmariji

je bil dne 19. t. m. in se ga je vdeležilo nad 60 gospodarjev. G. Gabršek je pozdravljaj nazočé, ter povdarjal denarstvene in tudi pravne dobičke čebelarstva; čebelarstvo donaja marsikteremu čebelarju toliko, da zamore z dobičkom plačati svoje dače, dobiček čebelarstva pa ni nobenemu davku podvržen. Nravni dobiček je ta, da blaži srce ter dela človeka spremljivega za naravno lepoto in za stvarniška dela. G. Kresnik je z Dzierzonovim panjem kazal, kako je ravnati s premakljivim satornikom. Kazal je potem metalnico, kako se izloči čist med iz satorja, pa da ni treba pokvariti satorja, ki se da potem še rabiti. Med vdeležnike se je razdelil slovenski tiskani poduk. G. Jurkovič se zahvali čebelarškemu društvu za priredbo shoda. Upamo, da bode to predavanje v Šmarijskem okraji, ki je bil zdaj po toči tako hudo zadet, dobre nasledke imelo in da si bodo kmetje izvolili ta oddelek kmetijstva, kteremu ne škodi toča, in ki vsekako tudi ob slabejših letinah donaja dobiček — to je čebelarstvo. Z malim se začne in podlaga je dobljena. Bog blagoslovi čebelarstvo. V celem političnem okraji Celjskem je 1659 čebelarjev in 6344 panjev. Najbogatejši okraj z ozirom na čebelarstvo je Gornjigrad, najslabjeji pa Šmarijski. V političnem okraji Slov. Graskem je 1011 čebelarjev in 4765 panjev.

Dopisi.

Iz Ptuj. (O okrajnej skupščini konec.)

Ko je Pisk za svoj šuntaven predlog dobil, kar zaslužil, spoznali so nekteri Ptujčani, da ne bode šlo, kar se v okrajnem zastopu takrat bivšem pod načelništvom Strafelovim, zgrešilo, g. Hermana v žep porinoti, počeli so se odskutavati, naši možaki pa so ostali verni do zadnjega trenutka. To videč opominjal je v prednji sobi eden prav smešno begunce na slovo: „seeekces! seeekces! bi die hindisch camhalt.“ Pa vse nič ni pomagalo. Brbljavi bujskavec vlovil je, kakor uže znano, le samo bornih sedem glasov. Lažnjivi dopisnik „Cillier Zeitung“ pa je rekel sedemnajst. Razven najvažnejše točke, ustanovitvenja okrajne hranilnice, bilo njih je še 14 na dnevnem redu; med temi naj omenimo sledeče: naznanilo se je, da se okr. sodnik g. Levičnik zaradi neprilika, ki so se mu vsled izbora v okrajni zastop bile delale, zastopništvu odrekel; volili so se trije udi, da pregledajo račune za leto 1880. Izbrani bili so gg. Žitek, Ferš, Kazimir odnosno s 37, 35, 34 glasi. Poročalo se je, da okrajni zastop pravdo proti grajščini gornjeptujske zavolj smodišnice zgubil; naznanilo se je, da je odbor dozdajnemu cestarju službo odpovedal, kar je skupščina odobrila ter to službo provizorično na leta dni podelil izučee-